

Mr Bo & The Voodooers lör 9/12 2006 på Nefertiti, Göteborg

Mr Bo formligen exploderar igång på scen med BB Kings "Dark Is The Night": som vanligt elegant kostymklädd och utrustad med hatt, silverfleckad gitarr - och en av Sveriges bästa röster. Ponus. Snabbt vidare med "Got To Be Some Changes Made" ("temat i kväll är förändring") med orgelsvall och pulserande bas. Bosse Hansson, också elegant i sina vita skor, ler över tangenterna likt en galen professor i nån Mel Brooks-film. Roger grimaserar, rynkar pannan: händerna går som lärkvingar i trumcrescendon. Lasse formar tonerna med munnen, fingrarna plockar alltid fram den perfekta basgången.

En långsam svidande blues på temat "making the same mistake again" i Albert Kings / Son Seals anda med ringande gitarr. "A Good Fool Is Hard To Find" med Hammond-gung och väsande Leslie-kabinett och staccatogitarr. "Henpecked Man" ("så länge som det är rätt lilla höna så är det OK") med utbrott av chicken pickin' så klart. En långsam "Bad Avenue" tillägnad Lefty Diz & Johnny Dollar komplett med ultradynamiskt gitarrsolo. "It Takes Time", Nick Gravenites låt, och jag vet inte för vilken gång i ordningen Mr Bos band får mig att tänka på Fillmore & Winterland och Butterfield - Bloomfield - Gravenitesscenen. Bosse Hansson vevar på tills keyboardet håller på att välta. Mr Bo ler: "Vi är åsnorna i karavanen bland alla stolta springare. Men det är OK". Han ser nöjd ut. Jag hör bordsgrannen viska att det här är den bästa spelning han sett med Mr Bo någonsin. Och han har sett många.

Foto © Janne Kvarnis
Kvarnström

Christer (2006-12-18)